

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.058/2026/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím1)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(cím2)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék, 4.P.20.583/2025/11. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 12.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a feljegyzett illeték viselésére vonatkozó rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy annak összegét 99.000 (kilencvenkilencezer) forintról 126.000 (százhuszonhatezer) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 171.450 (százhetvenegyezer-négyszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 120.000 (egyszázhuszezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak az ítélet jogerőre emelkedését követő hatvan napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára. Az illeték megfizetésekor közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és a határozat ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülbírálat alapjául is szolgáló tényállás szerint a felperes 2010. és 2018. között a Párt1 országgyűlési képviselője volt, majd 2019-től 2024-ig a Vármegye1 Vármegyei Közgyűlés képviselője. Nős családi állapotú, öt gyermeke van.

[2] Az alperes kiadója a hírportál1 internetes oldalnak, amely mind 2022-ben, mind jelenleg is a Vármegye2 legismertebb, legolvasottabb hírportálja.

[3] A hírportál1 hírportálon 2022. július 25-én „újságcikk címe” címmel cikk jelent meg, amely a felperesről az alábbiakat tartalmazta: „Az ötgyerekes, nős Felperes1 szexbotránya nem maradt titokban, a párt frakciójának tagja a Párt1 Ifjúsági tagozatában tevékenykedő fiatalkorú hölgygel folytatott szexuális kapcsolatot, az ügyről pedig név1 volt pártelnök is tudott, aki megpróbálta eltussolni a „keresztény-nemzeti” párt számára kényes esetet.” Ugyanezen tartalmú sajtóközlés az alperes által kiadott más vármegyei portálokon is megjelent ezzel egyidőben.

[4] A cikk megjelenését megelőzően az alperes jogelődje a kifogásolt állítást a hírportál2 nevű portálon 2016-ban már két alkalommal leköszölte és amit az hírportál3 portál is leköszölt. Az utóbbi esetében a Fővárosi Ítéltábla 2019. november 13-án kelt 32.Pf.20.630/2019/4-II. számú ítéletével megállapította, hogy a perbelivel tartalmilag egyező, valótlan közlésével az alperesi jogelőd jóhírnévsértést valósított meg a felperes sérelmére, amelyért 700.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte őt. A hírportál2-n megjelent cikkek miatt a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.106/2021/4. számú, 2021. március 5-én jogerős ítéletében a jóhírnév megsértésének megállapítása mellett 2.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest.

[5] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett hírportál1 internetes portálon 2022. július 25-én „újságcikk címe” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Kérte kötelezni az alperest elégtételadásként arra, hogy az általa elkövetett jogsértésért való sajnálkozását 15 napon belül a következő tartalmú levélben fejezze ki számára:

[6] „Tisztelt felperes!

[7] 2022. július 25-én a hírportál1 portálon „újságcikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amely miatt ez úton bocsánatot kérünk Öntől!”

[8] A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.500.000,- Ft sérelemdíj, valamint annak 2022. július 26. napjától a kifizetés napjáig esedékes késedelmi kamatának a megfizetésére. A perben érvényesíteni kívánt jogként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, valamint a 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozott, az elégtétel jogalapjaként a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontját, a sérelemdíj jogalapjaként a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdését jelölte meg.

[9] A felperes előadta, hogy az alperes valótlanul állította róla, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Az alperes az állítás valótlanásával a cikk megjelenésekor tisztában volt, tekintettel arra, hogy a perbeli cikk megjelenését megelőzően három évvel született már erről ítélet. Azt nem vitatta, hogy az érintett időszakban közszereplőnek minősült, azonban az érintett sajtóközlés a magánszférájába avatkozott be súlyosan felróható módon, az nem közéleti vita keretében hangzott el és még egy közéleti szereplőnek sem kell túrnie, hogy valótlan tény, hazugságot állítsanak róla. Utalt arra, hogy az elégtételadás körében a magánlevél formájában történő sajnálkozás mindenben megfelel az irányadó bírói gyakorlatnak és egy ilyen ítéleti rendelkezés végrehajtásának nincs akadálya. A sérelemdíj vonatkozásában kérte figyelembe venni, hogy jelen ügyben a jóhírnév sérelmét a magánélet, magánszféra legfelső szegmensét érintő valótlan tényállítás eredményezte, amely kiemelt súlyú jogsértésnek tekinthető. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes egy helyi szinten ismert, népszerű hírportálon súlyos magánéleti visszaéléssel vádolta meg, szándékosan ilyen durva hazugsággal illetni valakit köztudomású tényként elfogadhatóan jelentős hátránnyal jár. Utalt arra, hogy tényleges hátrány is érte amiatt, hogy a Vármegye2i

ismerőseihez, korábbi párttársaihoz is érkeztek emiatt kérdések, rosszalló megnyilvánulások ismeretlenek részéről is. Kérte azt is figyelembe venni, hogy az alperes a médiafelületet célzatosan a személyét lejárató, súlyosan felróható módon járt el és hivatkozott arra, hogy a perbeli összegű sérelemdíj szükséges ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjon az alperessel szemben további jogsértés megelőzése érdekében.

[10] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a sérelemdíj iránti igény teljes elutasítását kérte, másodlagosan annak összegét 200.000,- Ft-ban kérte megállapítani. Az alperes ellenkérelmében nem vitatta a valótlan tény állítását, annak valóságát nem kívánta bizonyítani. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a személyiségi jogsérelemnek nem szükségszerű következménye a sérelemdíj fizetésre kötelezés és jelen esetben elsődlegesen bagatellnek tekinthető a jogsértés, ezért a sérelemdíj megítélését szükségtelennek tartotta. Hivatkozott arra, hogy a sérelemdíj mértéke eltúlzott is, nem áll összhangban a felperest ért köztudomású tények alapján megállapítható hátrányok kompenzációjával. Hivatkozott a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226. §-ának 2023. június 2-től hatályos (3) bekezdésére. A nem vagyoni hátrány mértékének megítélése körében kérte értékelni a felperes közszereplői mivoltát, az Alkotmánybíróságnak a közszereplők bírálhatóságával összefüggésben kifejtett elvi döntéseit és gyakorlatát, továbbá érvelt amellett, hogy a közszereplőnek számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, tetteinek, illetve vele történeteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi. Kérte a sérelemdíj megállapítása során figyelmen kívül hagyni az alperesnek a gazdasági életben betöltött szerepét. Utalt arra is, hogy a jogsértés bekövetkezése óta több mint három év telt el, ekként a közbeszédben már nem téma a felperesnek a sajtócikkben érintett magatartása. Kérte a felperes sérelemdíj után késedelmi kamat megfizetésére irányuló igényének az elutasítását, a sérelemdíj jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon történő meghatározását. Hivatkozott arra is, hogy a más hírportálokon megjelent ugyanezen tartalmú közlések vonatkozásában az okozott jogsértés levonására már kötelezték és a felperes maga sem határozta meg, mennyiben tekintheti elkülöníthetőnek a bekövetkezett nem vagyoni sérelmet a többi platformon megjelent azonos tartalmú közlések hatásától.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett hírportál internetes portálán 2022. július 25. napján „újságcikk címe” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a felperes szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Kötelezte az alperest, hogy adjon elégtételt a felperesnek akként, hogy 15 napon belül papír alapú levélben fejezze ki sajnálkozását az alábbi tartalommal:

[12] 2022. július 25-én a hírportál portálán „újságcikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amely miatt ez úton bocsánatot kérünk Öntől!

[13] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.500.000,- Ft tőkét és ezen összeg után 2022. július 26-ától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 171.450,- Ft perköltséget. Felhívta végül az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen meg a NAV illetékbevételei számlájára 99.000,- Ft meg nem fizetett kereseti illetéket.

[14] Az elsőfokú bíróság az ítéletben mindenekelőtt megállapította, hogy az alperes valótlannul állította a felperesről cikkében azt, miszerint fiatalkorú személlyel folytatott szexuális együttlétet nős, ötgyermekes családapaként. Ezen állítás valóságát az alperes nem kívánta bizonyítani és okiratok állnak rendelkezésre, hogy több bíróság is már megállapította ezen állítás valótlanosságát. Mindezekre tekintettel az alperes nem is terjesztett elő olyan ellenkérelmet, amely a jogsértés megállapítása, valamint a jóvátételadásra vonatkozott volna, az ez irányú kereset nem volt vitatott.

[15] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által elkövetett személyiségi jogsérelem kirívó súlyúnak tekinthető, figyelemmel arra, hogy nem egyszerűen valótlán tényről állított a felperesről, hanem az általános erkölcsi megítélés mellett hatványozottan elítélhető magatartást állított azzal, hogy állítása szerint a felperes családapaként folytatott szexuális cselekményt egy fiatalkorúval, ugyanis mind a fiatalkorúval folytatott nemi együttlét, mind pedig a családi kötelék alatt folytatott együttlét is önmagában társadalmilag elítélendő. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy egy politikai közéleti szereplőtől elvárható, hogy példás magatartást tanúsítson és a magánéletében kifejtett erkölcstelen magatartást az átlag választók könnyen társítani tudják ahhoz, hogy a felperes közéleti tevékenysége keretében is ugyanolyan gátlástalan magatartást tanúsít. Mindezekre tekintettel az alperesi valótlán állítás nemhogy bagatell sérelmet, hanem az átlagot meghaladó jelentős sérelmet eredményezett.

[16] Figyelembe vette az elsőfokú bíróság a sérelemdíj vonatkozásában azt is, hogy az alperes valótlán állítását konkrét tudomása ellenére tette meg, mert ebben az időszakban már évekkel korábban jogerős bírói ítélet megállapította az ezzel kapcsolatos állítás valótlanosságát, ennek ellenére szembehelyezkedve ezen korábbi döntésekkel is, ismételten személyiségi jogsértést követett el a felperes sérelmére. Mindezen ismétlődő jelleggel elkövetett cselekményből egyértelműen azt a következtetést vonta le az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felperes személyét hitelteleníteni kívánta, vagyis magatartása az alperessel szembeni karaktergyilkosságnak tekinthető. A személyiségi jogsértés visszatérő jellege pedig magasabb összegű sérelemdíjat igényel a kompenzációhoz.

[17] Azon körülmény, hogy egyébként a személyiségi jogsértés elkövetésétől jelentős idő telt el, ekként a felperes személye, illetve a perbeli valótlán tényállítás ma nem képezi közbeszéd tárgyát, nem teszi megalapozatlanná a felperesnek a személyiségi jogi igényét az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, tekintettel arra, hogy a sérelemdíj már a jogsértés elkövetésekor nyomban esedékessé vált és a későbbi perindítás nem devalválja ezen igényt.

[18] Kifejtette az ítéletben, hogy a sérelemdíjnak, mint magánjogi szankciónak preventív feladata is van, vagyis a további jogsértéstől való tartózkodásra is szolgál, amennyiben a bíróság a megfelelő mértékű kompenzáció fizetésre kötelezi a jogsértőt.

[19] Nem tulajdonított érdemi jelentőséget az elsőfokú bíróság annak, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősült az érintett cikk megjelenésekor, tekintettel arra, hogy a felperes egyrészt nem közéleti témában, hanem egy közszereplő magánéletével kapcsolatban írt cikket. Ezen túl azonban helytállóan mutatott rá arra a felperes, hogy még közéleti

tevékenység körében a közszereplőnek sem kellene eltérnie a nyilvánvalóan valótlan tény állítását (Kúria Pfv.IV.21.016/2022/6.).

[20] Mindezen körülmények együttes vizsgálata mellett a felperes által előterjesztett 1.500.000,- Ft sérelemdíj összegét sokkal inkább visszafogott, mintsem eltúlzott mértékűnek minősítette az elsőfokú bíróság. Az összeget az irányadó bírói gyakorlat mellett indokoltnak és szükségesnek minősítette a jogintézmény által elérni kívánt cél betöltéséhez. Ennek alátámasztásaként hivatkozott a hírportál4 és hírportál5 oldalakon megjelent cikkek kapcsán született jogerős ítéletekre is. Ezen ítéletek vonatkozásában a bíróságok az adott hírportálon megjelent és elkövetett jogsértésnek a jogkövetkezményeit vonták le, amely nem teszi kizárttá azt, hogy a felperes az azonos tartalommal megjelent különböző hírportálok vonatkozásában önálló igényt érvényesítsen. Az alperes maga is fontosnak tartotta, hogy a hírportál4 és a hírportál5 hírportálon való megjelenéssel egyidőben a hírportál1 internetes oldalon is megjelenítse a cikkét, azaz az alperes is önálló jelentőséget tulajdonított az eltérő célközönséggel bíró megyei internetes portáloknak. Köztudomású ténynek tekintette az elsőfokú bíróság, hogy a hírportál1 a Vármegye2i hírportálok között a legolvasottabbnak minősül, célközönsége alapvetően a vármegye lakossága. Mindezekre tekintettel a nyilvánosság széles köréhez ért el önmagában a perbeli jogsértés is, ekként elkülöníthető a hírportál4 és hírportál5 oldalon elkövetett jogsértésektől, így az önálló szankció alkalmazását az elsőfokú bíróság indokoltnak minősítette.

[21] A Btk. változása kapcsán kifejtette az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy az sem a sérelemdíj alkalmazásának szükségességére, sem a sérelemdíj mértékére nem hathat ki, az nemhogy kizárná, hanem sokkal inkább azt jelenti, hogy a valótlan tartalmú sajtóhíradásokkal szembeni jogvédelem a polgári jog területére tartozik.

[22] Az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget arra, hogy a késedelmi kamatfizetést mellőzze, és a Ptk. 6:534. § (1) bekezdése alapján az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok mellett állapítsa meg a sérelemdíj összegét. Az elsőfokú bíróság szerint alapvetően nem az alperes érdekei határozzák meg, hogy a sérelemdíj mikori értékviszonyok mellett kerül megállapításra, és döntően a kompenzálendő felperes igénye az elsődleges. A bíróság a kereseti kérelmen túl sem terjeszkedhet, ekként ha a jelenkori értékviszonyok mellett magasabb összegű sérelemdíj lenne alkalmas a kompenzációra, akkor méltánytalan lenne a felperessel szemben, ha bíróság egyszerűen az alperes kérelmére áttérhetne ezen értékállapot szerinti kötelezésre. Egyebekben az alperes le sem vezette, hogy az akkori és jelenlegi ár- és értékviszonyok változása a sérelemdíj nagyságára milyen módon hatottak ki.

[23] Az elsőfokú bíróság az Pp. 251. § (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtételadás vonatkozásában elégségesnek tartotta a magánlevél tartalmának a rögzítését, a megszólítás és aláírás nélkül. E körben a bíróság nincs kötve a felperes által előterjesztett szöveghez, vagyis a felperesi kereset és az alperesi ellenkérelem korlátai megsértése nélkül a bíróság ennyiben módosíthatott a levél szövegén.

[24] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását úgy kérte, hogy elsődlegesen a sérelemdíj megfizetésére kötelezés mellőzését, másodlagosan pedig a sérelemdíj összegének mérséklését kérte 400.000 forintra, valamint kamatfizetési kötelezettségének mellőzését. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[25] A sérelemdíj vonatkozásában hangsúlyozta, hogy bagatell személyiségi jogi jogsértés esetén annak megítélése nem automatikus jogkövetkezmény. Az adott esetben a sérelemdíj összege eltúlzott, nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, illetőleg a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjához nem szükséges.

[26] A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túlmenő hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, az általános életpasztorátok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, hogy a törvényszék által megítélt összegű sérelemdíjra lenne jogosult, sőt, hogy egyáltalán sérelemdíj illetné meg őt. Figyelemmel arra, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a cikket ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke a jogsértés szankcióinak alkalmazásakor is értékelendő szempont.

[27] Előadta, hogy a sérelemdíj funkciója elsődlegesen a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel kompenzációja, s csak másodsorban a magánjogi büntetés. Meghatározásakor a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott jogszabályi környezetére is tekintettel kell lenni, azaz releváns a Btk. 2023. június 2-ától hatályos 226. § (3) bekezdése, mely rágalmozás esetében büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést, ha a cselekmény nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A személyiségi jogvédelem ugyan ilyenkor továbbra is igénybe vehető, azonban a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásakor nem válhat dominánssá, a polgári jogi szankció más jogági szankciók szerepét nem veheti át. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege pedig csak olyankor lehet hangsúlyos, ha a jogsértő kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, mely jelen esetben nem valósult meg.

[28] Döntő jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben köteles tőrni a személyét érintő kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság a közszereplőket érintő állítások fokozott tőrési kötelezettségének határait tágan jelölte ki. Mivel a felperes politikai viták aktív szereplője, számolnia kellett azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, politikai hitelességét megkérdőjelezi.

[29] Értékelni kell azt a köztapasztalású tényt is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, így a politikai témákban átlagosan tájékoztatott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászókkott az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[30] A kamatfizetési kötelezettség mellözésére irányuló fellebbezési kérelem kapcsán rámutatott, hogy a bíróság a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozta meg, így a marasztalási összeg után késedelmi kamat nem jár. Hivatkozott ebben a körben a Kúria Pfv.IV.20.504/2025/4. sorszámú döntésére.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság fellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig okszerű jogi következtetést vont le.

[32] Az objektív jogkövetkezmény (elégtétel adása) tekintetében kiemelte, a perbeli cikk miatt az alperes nem tett közzé helyreigazítást. De ha meg is tette volna ezt, e körülmény nem befolyásolná a személyiségi jogsértés miatti felelősségét, sem annak szubjektív, sem objektív jogkövetkezményei alkalmazását. A Kúria Pfv.IV.22.281/2017/3. számú ítéletében kimondta, nincs akadálya annak, hogy a sajtóban elkövetett jogsértés jellegétől függően a sérelmet szenvedett fél a sajtó-helyreigazítással egyidejűleg, vagy utóbb személyhez fűződő jogának megsértése miatt is jogvédelmet igényeljen. Mindemellett az elégtétel adása iránti igénye, módja olyannyira megfelel a vonatkozó bírói gyakorlatnak, hogy annak alkalmazását immár jogegységi határozat is kifejezetten lehetővé teszi. A címzett és az aláíró személye az elégtételadás része, ugyanis az alperesnek levelet kell neki írnia, melynek vannak minimális tartalmi elemei; ezek közé tartozik a címzett és az aláíró. Az alperes cégjegyzésre jogosult képviselője egyébként a mai napig változatlan, így ilyen formában elégtétel adását kérni egyrészt nem jogsértő, másrészt pedig az alperes gyakorlatának ismeretében a későbbi végrehajtási eljárás során kifejezetten praktikus és célszerű nem csupán a tartalom, de a forma pontos meghatározása is.

[33] A sérelemdíj tekintetében szerinte nem állítható, hogy a jogsértés által okozott nemvagyoni hátrány bagatell lenne, sőt, az alperes jelentős tárgyi súlyú jogsértést követett el. Ugyanezen valótlan állítás miatt jogerős ítélet már többször marasztalta őt, eredményes fellépéseinek azonban visszatartó ereje nem volt. Utalt arra, dunaújvárosi és környékbeli ismerősei, párttársai közül többen is jelezték, olvasták a cikket, s őket kérdezték meg ismeretlenek, mi igaz a róla szóló részből. Az alperes valótlan állítása tehát a köztudatba átlent.

[34] Kiemelte: hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához elegendő köztudomású tényekre hivatkozni, a jogosultat a szubjektív szankció érvényesítéséhez a hátrány bizonyítása nem terheli. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése lényegében egy megdönthető vélelmet állít fel amellet, hogy a jogsértő magatartás immateriális hátrányt okozott a sérelmet szenvedett személynek. Köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy az a valótlan állítás, miszerint ötgyermekes családapaként fiatalkorú hölggyel folytatott viszonyt, alkalmas az irányába fennálló bizalom, politikai hitelességének rombolására.

[35] Hangsúlyozta, hogy az alperes bizonyíthatta volna, a jogsértéssel összefüggésben sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrányt nem szenvedett, illetve kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható, azonban mindezt meg sem kísérelte. Az alperes állítása a közvélemény szerint súlyosan elítélendő, társadalmi megítélését rombolta, így az igényelt sérelemdíj különösebben részletes indokolást nem is igényel.

[36] Az alperes nem csupán valótlan, hanem kifejezetten sértő állítást tett róla, melynek türéseire közszereplőként sem köteles; mindemellett kifejezetten magánéletét érintő hazugságot állított célzatosan. Magatartásának felróhatósága kiemelkedő volt.

[37] A sérelmezett közlés azonos időszakban, eltérő médiaplatformokon valóban megjelent, azonban más igényérvényesítése során nem ugyanazokat a hátrányokat jelölte meg, mint jelen perben. A perbeli cikk Vármegye2ben vált ismertté, az ott élők, a hírportál olvasói találkoztak vele először, s a valótlan állítás jogkövetkezményeiről csak ebben a perben lehet határozni. Az egyes sajtótermékek olvasótábora nem feltétlenül azonos, az írások különböző olvasókhoz jutnak el.

[38] Érvelt azzal is, a Btk. szerinti büntethetőségi akadály nem érinti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazását.

[39] A felperes álláspontja szerint a politikai közbeszéd, a közügyek megvitatásának színvonalát éppen a jelen perben elbírálandó és ehhez hasonló, tömegesen előforduló közlések erodálják. Az alperesnek, mint sajtószervnek kiemelt felelőssége van abban, hogy a médiafogyasztókat valós tényekről, eseményekről tájékoztassa, s igyekezzon az általuk leírtak valóságtartalmát vizsgálni, kontextusát feltárni.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül elbírálván megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[41] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül, és nem érintette annak a jogsértést megállapító és az elégtétel adásra kötelező rendelkezését.

[42] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék helytállóan kötelezte az alperest sérelemdíj megfizetésére, melynek mértékével ugyancsak egyetértett. Alaptalan a fellebbezés az ítéletnek a késedelmi kamat megfizetésére kötelező részét érintően is.

[43] Nem vitásan a felperes politikusként közszereplő, így a kereset elbírálásakor nem hagyható figyelmen kívül a közéleti szereplők személyiségi jogának védelméről rendelkező Ptk. 2:44. §-a sem. Ennek (1) bekezdése értelmében a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A Ptk. 2:44. § (2) bekezdése szerint a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. Nem minősül ugyanakkor közügynek a közéleti szereplő magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat [Ptk. 2:44. § (3) bekezdése].

[44] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[45] A magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 16. §-a az Alaptörvény hetedik módosításával kiegészített VI. cikkel való összhang megteremtése érdekében módosította a Ptk. felhívott 2:44. §-át, illetve azt a (2) és (3) bekezdésével egészítette ki. Az Mvtv. 16. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a Ptk. módosítását a közéleti szereplők vonatkozásában is a magánélet fokozott védelme indokolta, mind a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogokat érintően, mind az ezen kívül eső körben. Az Mvtv. 9. § (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[46] Az Alkotmánybíróság – miként az a 3210/2020. (VI. 19.) AB határozat [56] margóbekezdéséből kitűnik – a bíróságok kötelezettségeként fogalmazta meg, hogy esetről esetre, az adott ügy összes körülményének gondos mérlegelésével állapítsák meg, hogy a magánszféra, ezen belül a családi élet védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, vagy a közlésnek van-e olyan információs értéke, mely előmozdítja a közéleti vitát. Az alapjogok ütközése az Alaptörvény hetedik módosítása után sem kizárt, azaz számot kell vetni azzal, hogy az érintett magánszférája egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével. A magán- és családi körben történt események nem mindig és minden körülmények között tartoznak a magánélet védelme alá, a magánélet védelméhez fűződő jog is ütközhet más alapjoggal, amit a korlátozás szükségességének és arányosságának prizmáján keresztül kell összevetni (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4. számú ítélete [19]).

[47] Egy párt politikusának házasságon kívüli, fiatalkorú hölggyel folytatott szexuális kapcsolata az eset körülményeihez képest lehet közéleti vita tárgya, de azokat a célzatos, ismétlődő állításokat, amelyekről a közlő tudja, vagy tudnia kell, hogy valótlanok, illetőleg valóságukat bizonyítani nem tudja, a jog nem védi. Az adott esetben az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem a felperes magánéletére vonatkozó tényállítást tett, melynek igazságtartalma ellenőrizhető. Közlése a közéleti vitához nem járulhatott hozzá, az előzményekre is figyelemmel kifejezett célja az érintett politikusi hitelességének rombolása volt.

[48] Nem igényel külön bizonyítást, ha egy házasságban élő többgyermekes emberről széles nyilvánosság előtt megalapozatlanul állítják, hogy fiatalkorú hölggyel folytatott intim viszonyt, az sérti jó hírnevét, s alkalmas arra, hogy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [62]). Mindemellett a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívüli további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyonai sérelmet szenvedett személyt.

[49] Az ítéltábla leszögezi: a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017. [33] – megjelent: BDT2018. 3821.). Ez utóbbi funkciót nem automatikusan kell ugyan figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024. 182.), azonban a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét és a felróhatóság magas fokát számításba véve jelen esetben az igényelt 1.500.000 forint sérelemdíj nem eltűzött. Mivel a polgári jog és a

büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor annak jelentősége nem lehetett, hogy a büntetőjog az adott állítást tilalmazza-e.

[50] Nem releváns az sem, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtotta be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségkívül halványult.

[51] A fellebbezésre figyelemmel szükséges kiemelni, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét az ítéletének [42] bekezdése szerint kétséget kizáróan a cikk megjelenésének idején, azaz 2022. évben irányadó értékviszonyok szerint vizsgálta és minősítette megalapozottnak, mellyel az ítéltábla is egyetért. A Ptk. 6:352. §-ából fakadóan pedig a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet és köztudomásúan hátrányt szenvedett, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni.

[52] Mindezek miatt a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének fellebbezett rendelkezéseit az említettek szerint a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

[53] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyának értékét tévesen határozta meg.

[54] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdése a)-e) pontjaiban foglalt igények egymással és a Ptk. 2:52. §-a szerinti sérelemdíjjal együtt érvényesítve a Pp. 173. § (1) bekezdése alapján valódi tárgyi keresethalmazatot alkotnak, figyelemmel a háromtagú pertárgy fogalomra (tényállítás, jogállítás, kérelem).

[55] A Pp. 21. § (1) és (5) bekezdései értelmében a per tárgyának értéke a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke. Ha egy vagy több fél a perben több követelést, illetve jogot érvényesít, a pertárgy értékének számításakor ezeket össze kell adni. Szemben a korábbi szabályozással, az Országgyűlés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdését (a továbbiakban: Itv.) módosító 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-ával hozta összhangba. Az illeték alapját tehát – az Itv. 40. § (1) bekezdésére is tekintettel – az egyes önálló keresetek pertárgy értékei egybeszámításával kell meghatározni. Mivel a felperes a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) és c) pontjára alapítottan terjesztett elő keresetet, az Itv. 39. § (3) bekezdésének b) és c) pontjai értelmében az illeték alapja 2 X 600.000 forint = 1.200.000 forint, amihez az érvényesített sérelemdíj összegként 1.500.000 forintot kell hozzáadni. Így az illeték alapja összességében az elsőfokú eljárásban 2.700.000 forint, azaz a feljegyzett kereseti illeték 126.000 forint.

[56] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem, és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. Ezért az ítéltábla – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdésére hivatkozással – az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 126.000 forintra felemelte.

[57] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, továbbá az ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) és 5. § (1) bekezdésére is – kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti tizenöt nap teljesítési határidőben fizesse meg a felperesnek az általa felszámított összeggel azonosan 135.000 forint + ÁFA = 171.450 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat).

[58] A Pp. 101. § (1) bekezdésére és az Itv. 46. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítéltábla az alperest a feljegyzett 120.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is kötelezte az államnak.

[59] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2026. április 21.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró